

Szoftver fejlesztés

Egy adott mikroprocesszoros rendszer számára a szükséges szoftver kifejlesztése több lépésből áll:

1. Forrás nyelven megírt program(ok) lefordítása gépi kódra, amihez megfelelő fejlesztő eszközök (fordító, környezet) szükségesek.
2. Az előállított kód elhelyezése a gép memóriájában.
3. Nyomkövetés, hiba keresés.

Fordító programok

A processzor egy új fejlesztés, így nincsenek hozzá kész, felhasználható fordítók. A programok lefordításához készült egy egyszerű assembler program, amivel assembly nyelven megírt programot le lehet fordítani a memóriában való elhelyezéshez szükséges formára.

Assembler

Az assembler egy online web-es felületen keresztül érhető el:

<http://mazsola.iit.uni-miskolc.hu/mem/asm>

Az oldalt megnyitva egy beviteli területet kapunk, ahová be kell gépelnünk a programunk assembly (forrás) kódját. A mező alatti **Download** gombra kattintva megkapjuk a lefordított fájlt, ugyanezt a **View** gombra kattintva letöltés nélkül nézhetjük meg.

Az assembly forrás szintaxisa

A forráskódot, más assembly nyelvekhez hasonlóan, soronként, egy utasítást egy sorba írva kell összeállítanunk. Egy sor szerkezete a következő lehet:

```
[címké:] [feltétel] utasítás paraméterek [; megjegyzés]
```

A **címké:** (a szó végi kettőspont jelöli) egy névvel látja el azt a memória helyet, ahová az utasítás kerül. Ugrásoknál és szubrutin hívásoknál használható a cím megadására.

Az utasítások feltétellel is elláthatók, ha ezt nem adjuk meg, akkor az utasítás feltétel nélkül hajtódik végre. A feltételek a következők lehetnek: **C0**, **C1**, **O0**, **O1**, **Z0**, **Z1**, **S0**, **S1**, tehát a jelzőbit nevéből, és a szükséges értékéből állhatnak. A **Z0** feltételt írhatjuk **NZ**, a **Z1**-et pedig **Z** alakban is.

Az utasítás neve a mikroprocesszor leírásában szereplő utasítás név lehet.

A paraméterek az utasítástól függenek, ha több paramétert kell megadnunk, akkor azokat vesszővel választjuk el egymástól. A szükséges paraméterekről szintén az utasítások

leírásából tájékozódhatunk. Regiszterek megadásánál a `R` betűt és a regiszter sorszámát használjuk. Adatok esetében használhatunk címkeként létrehozott szimbólumokat, vagy konstansokat. A konstansoknak számjeggyel kell kezdődniük. A `0`-val kezdődő konstansokat a fordító 8-as számrendszerűnek tekinti, míg a `0x`-el kezdődőket 16-osnak.

A megjegyzéseket pontosvesszővel kell kezdeni, innen a sor hátralévő része megjegyzés lesz, amit a fordító figyelmen kívül hagy.

Assembly utasítások

Bizonyos utasítások nem a processzor utasításainak a leírására szolgálnak, hanem a fordító működését szabályozzák, vagy egyéb eredményük van.

ORG érték

Az `ORG` utasítás paramétere egy számérték, ez lesz a memória cím számláló értéke. Arra használható, hogy valamilyen tartalmat egy adott memória területen helyezzünk el.

```
    org    0        ; 0-s címen elhelyezve
    call   rutin
vege:  jmp    vege

    org    50       ; a rutint az 50-es címre tesszük
rutin:  ld10   r1,0   ; ....
```

szimbólum EQU érték

Ezzel az utasítással egy szimbólumnak értéket adhatunk. Az `ORG` kulcsszó helyett az `=` jelet is használhatjuk.

```
porta  =    0xf000   ; a kimeneti port címe

    ld1    r0,porta  ; a cím betöltése
    ldh    r0,porta  ; az R0 regiszterbe
```

DS érték

Ez az utasítás hely foglalásra használható. Ha a memóriában le akarunk foglalni valahány rekeszt adat tárolásra, ezzel az utasítással megadhatjuk, hány szó helyre van szükségünk. Ezek a memória helyek `0`-val töltődnek fel.

```
    org    20        ; ettől a címtől kezdve
adatok: ds    5      ; 5 szó helyet foglalunk le
```

DB,DW,DD érték

Ezekkel az utasításokkal a paraméterként megadott értéket tudjuk elhelyezni a memóriában. A **DB** az érték alsó 8 bitjét használja fel, a **DW** 16 bitet, míg a **DD** 32 bites adatokat használ.

```
start:  ld10    r1,0
        ...

        org    10
adat1:  db      123          ; 8 bites adat
        dw     0x213        ; 16 bites adat
        dd     -4321        ; negatív számok is használhatók
        dd     start        ; vagy akár címkék is
```

Kényelmi szolgáltatások

Paraméterek elhagyása

Gyakori eset, hogy két operandusú aritmetikai műveletnél (pl **INC**, **SHL**, stb.) a két operandus ugyanaz a regiszter. Ezeknél az utasításoknál elég az egyik paramétert megadni, a fordító a másikat automatikusan kiegészíti.

```
inc     r0,r1          ; r0:= r1+1
inc     r2,r2          ; r2:= r2+1
inc     r2              ; így is írható
```

Regiszter nevek

A **R15** regiszter helyett használhatjuk a **PC**, az **R14** helyett az **LR**, az **R13** helyett pedig az **SP** elnevezést is.

```
start:  ld10    pc,ide          ; betöltés az R15-be (ugrás)
        ...

ide:    ld1     sp,stack         ; R13 beállítása
        ldh    sp,stack

        st     lr,sp           ; az R14 mentése
        ...

stack:  org     100             ; itt lesz a stack helye
```

Utasítás nevek

Egyes utasítások más nevekkel is megadhatók, esetleg rövidített paraméterezéssel:

Alternatív név	Lefordított utasítás	Funkció
JMP adat	LDL0 R15,adat	Ugrás az alsó 64 Ki-ban
JZ adat	Z1 LDL0 R15,adat	Feltételes ugrás (ha zero)
JNZ adat	Z0 LDL0 R15,adat	Feltételes ugrás (ha nem zero)
JP reg	MOV R15,reg	Indirekt ugrás
RET	MOV R15,R14	Ugrás az LR-be mentett címre (visszatérés szubrutinból)
PUSH reg	ST reg,R13	Regiszter írása az R13-ban lévő címre
POP reg	LD reg,R13	Regiszter beolvasása az R13-ban lévő címről

A kód beépítése a rendszerbe

Az FPGA-n kialakított teszt áramkör nem tartalmaz külső hozzáférési lehetőséget a memóriához, vagyis a JTAG, vagy hasonló módszerekkel való kód letöltés nem használható. Mivel a memória nem külső áramkörként kapcsolódik az FPGA csiphez, hanem azon belül van kialakítva, ezért a program kódját bele kell építeni az FPGA terv (projekt) memória alkatrészébe, majd újra kell fordítani az FPGA tervet.

Az FPGA projektet a Xilinx cég ISE tervező rendszerével készítettük. Ebben a memória alkatrészt Verilog nyelvű modulként illesztettük be. Ebben a kezdőérték beállító paraméterekben elhelyezhető a szükséges programkód.

Ennek a rendszernek a támogatására a online assembler fordító a lefordított kódot közvetlenül az FPGA proketbe illeszthető Verilog modul formájában állítja elő.

A szükséges lépések

1. Nyissuk meg a <http://mzsola.iit.uni-miskolc.hu/mem/asm> címen lévő oldalt.
2. Írjuk be a programunk assembly nyelvű forrását.
3. Nyomjuk meg a **Download verilog file** gombot.
4. A letöltött fájlt mentjük el `mem.v` néven közvetlenül az ISE projekt könyvtárába (felülírva az esetleg ott lévő régebbi változatot).
5. Fordítsuk le az ISE projektet.
6. Az **adept** program segítségével töltsük fel a lefordított `bit` fájlt a kártyára.

Nyomkövetés

A program kóddal kiegészített és lefordított teszt áramkört a kártyán lévő FPGA-ba betöltve a program működését tesztelhetjük. A teszt áramkör kiinduló helyzetben a `BTNO` nyomógombot kapcsolja a processzor órajel bemenetére, a kártya kijelzőin pedig a diagnosztikai jeleket jeleníti meg. Ezeknek a részletes ismertetését lásd a teszt áramkör leírásánál.

Ezt a rendszert felhasználhatjuk a program részletes nyomkövetésére, nagyobb frekvenciájú órajel kiválasztásával pedig a futtatására is.